

உ
கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
வெற்றிவேலுற்றதுணை.

(9639)

திருச்செந்தூர் சண்முகக் கடவுள்மீது
ம ர சி ல ர ம ணி ம ர வல.

கந்தர் பதிகம், போற்றிமாலை.

—:0:—

இவை

சிவஞானபுரம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

இலக்கணமுத்துக் கவிராஜபண்டிதரவர்களின்

மாணாக்கரும்

து த் து க் கு டி

சுற்சனசபையின் உப அக்ஷராசனாகிபதியுமாகிய

ஒட்டநத்தம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ கவிராஜபண்டிதர்

செகவீரபாண்டிய நாயக்கர்

அவர்களா வியற்றப்பெற்று

இளவேலங்கால் ஞானப்பிரகாச

சைவ சபையாரால்

மதுரை விவேகபாது அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1912.

247

MAHAMANOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
115, MADRAS-600 091

சாற்றுகவிகள்.

இந்நூலாகிரியரின் ஆகிரியர் சிவஞானபுரம்
புரீமாந் இலக்கணமுத்துக்கவிராஜ பண்டிதர்
 அவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி தெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.

மாசிலா மணிமாலை யுடற்றூரைக் காமனையுண் மதிக்கு
 மாடோன், மாசிலா மணிமாலை மதிகண்ட கடலின்வர வரு
 குர் வென்ற, மாசிலா மணிமாலை யனந்தனிசேய்க் கின்
 மமிழ்ச்சொன் மலரான் வாய்க்த, மாசிலா மணிமாலை செக
 வீர பாண் டபவன் வனைந்தி னம்மா. (1)

பேசிலா மணிமாலைக் குரமருண்மான் மகன்மகவான்
 பெரிதும் வேண்ட, வாசிலா மணிமாலை யசரருபி ரயிலயில்
 வே லமலற் கேற்ற, காசிலா மணிமாலை யிதுவேயென் றறி
 ஞர்கொளக் கழறி னுனோர், மாசிலா மணிமாலை செகவீர
 பாண்டபநா வலவன் மாதோ. (2)

கூத்திபாறை என்னும் நல்லூர் விஸ்வஜஞ்
 மகா-ம-ம-புரீ ச. முத்துக்கிருஷ்ண மதுரகலி தமிழ்ப்
 பண்டிதரவர்க ளியற்றியது.

மகவீர வம்பல னாகவந் தோன்கண் மணிகுதன்மேற்
 மகவீர வின்சுவைச் சொன்மாசி லாமணி மாலைசொற்றூன்

உகவீர நுண்புதர்க் கூந்துமெப் யன்பர்க் குளங்குலவச்
செகவீர பாண்டியன் சீர்சா லறிஞர் சிசாமணியே.

சேலம்ஜில்லா வாணிபம்பாடி ஐங்குல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமாத். அரங்கசாமி ஐயங்காரவர்க ளியற்றியன.

வட்டநத்த மரைமலர்கள் வதனமென மலர்வாவி வனப்பு
வாய்த்த, வொட்டநத்தத் துலகோர்க ளுவப்படைய வுதித்
திட்டோ ளுவந்து நூல்கள், முட்டநத்த மறக்கற்றோன்
முதல்வனடி முளரிதொழன் முதன்மை யென்று, கட்ட
நத்தங் கழன்றிடுமா கவிநத்யுபமை கடவுளுக்கே களித்த ளிப்
போன். (1)

மாசிலா மணிமாலை திருமணி மலர்மகன்கோன் நிரு
கோ னான, காசிலா மணிமாலைக் கவின்மாடத் திருச்செந்திற்
கத்தர் மீது, தேசிலா மணிமாலை செறிநூலாய் செகவீர பாண்
டி யன்சீர், மாசிலா மணிமாலை யெனவொருநான் மகிழ்ந்
துணகுக் கிந்தான் மாடோ. (2)

பொன்மயபுரம் மகா-ரா-ஸ்ரீ
நாகப்பநாயுடு அவர்களியற்றியது.

மணிமாலைப் பிறைசேர்செஞ் சடைக்கடவுள் பாக
மரின் மாமை மீது, மணிமாலை வனக்கொடிச்சி முதன்மரு
தின் றுணைவனனு மயில்வீ ரற்றிகே, மணிமாலை புருக்கரு

சாற்றுக் கவிகள்.

௩

வின் னமுதெனப்பா வலர்கொளச்சீர் மணிமா சில்லா, மணி
மரலை வளைந்தானற் செகவீர பாண்டியநா வலவன் மன்னோ

து க்துக்குடி சற்சனரபைக் காரியதரிசி

மகா-நா-நா சங்கரலிங்கபயிர்னை யவர்கள்

இயற்றியன.

யாருண்டிங் வெளைப்போற் சிலமுடை யானென்றிங்
ககில மெல்லாம்,நாருண்ட சிதைதொய் மகிழ்துவி றரக்
குணங்க ணன்கு வாய்ந்தோன், காருமதி சயித்திடவே பிர
சங்க மாரிபொழி கவிஞர் வேதன், சீருண்ட திறல்வடி
வேற செவவேளம பம்பத்தமே சிதைத் தைத்தோன். (1)

ஆ நுளாசை கொண்டுகவி யாறுமுகன் றுட்துரைக்கு
மனபன் போலிப், பொருளாசை கொண்டுதரர் மீதெனமுங்
கவிபுகலப் புனிதன் றீப, மருளாசை பிலலாதான் செக
வீர பாண்டியனெம் வள்ள லீந்த, தெருளாசை தருமிரு
மாசிலா மணிமலை சென்னி பைப்பாம. (2)

சாற்றுக்கவிகள் முற்றும்.

உ

சிவமயம்

சண்முகக்கடவுள் துணை.

மாசிலாமணி மாலை.

காப்பு

தேச லாபி செத்திற் பதிநிகழ்
பாச நீங்கு பரமன் பதத்தினின்
மாசி லாமணி மாலை வணந்திட
விச னீன்ற விபந்தனை யேத்துவாம்.

9689

முருகக்கடவுள் துதி.

குமர வேளிநு குலமல ரடியுனத்
தமர வேள்சம நமரு மகலுமே.

நூல்.

கடம்பணி யூழும் பன்னிரு காமுங் கனகமா முடிசு
னோ ராறந், தடம்புன லெனவே யருளலை கொழிக்குந்
பாமரை விழிகளி மூலும், தடம்புரி தோகை மயிலிடைக்
ண்டு நைத்துரைந் துருகுநா னுள் தோ, மடப்படா மனத்
தோர் பரவுறுஞ் செத்தில் வள்ளலை மாசிலா மணியே. (1)

கா

மாசிலாமணி மாலே.

கண்டுசர்க் கரையின் பாகொடு கலந்து காய்ச்சிப்பின்
வடித்ததென் ளமுதே, அண்டர்மா முனிவர் தேடருங் கனி
யே யாதியே யனகமே யறிவே, தொண்டர்பான் மேவுஞ்
சோதியே துதிப்போர் துயரிருட் கெழுந்தரு ரியனே
மண்டுநீம் புனல்குழ் செந்திலம் பதிவாழ் வள்ளலே
மாசிலா மணியே. (2)

கண்ணினுண் மணியே கருத்துறு மதியே கட்டு
மா வின்றனிக் கணியே, தண்ணறுஞ் சாந்தே யதிலுறு
மணமே தத்துவங் கடந்ததற் பரமே, பெண்ணொடா னாவி
யா யருவுரு வாகிப் பிறங்கிய பிரமமே பவன, வண்ண
மா மலையே செந்திலம் பதிவாழ் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

அறிவுளா ரெல்லா முடையரே யெல்லா முடைய
ரா யினுமறி வில்லார், எறிதிறை சுலவு நிலமிசை யொன்று
பிலரென மொழிந்தனர் புலவர், வறிதுரை பகரா வாக்கு
நின் பெருமை மதிக்குநல் லறிவுமெற் கருளாய், மறியினற்
பிணையோ டுபத்தையு மணந்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.

கன்னவி லெழுந்த கணித்ததிஞ் சாறே காய்ச்சிய பாவி
னற் சுவையே, யுன்னரும் பொருளே யுரைப்பரு நிதியே
புனமி தேனுவே தருவே, யின்னறீ ருளத்தி லெழுந்தமா
மதியே யிணையறு தவத்தினு ருளத்தில், மன்னிய ஞான
பானுவே செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (5)

தந்தையுந் தாயுந் தாமமுந் தமருஞ் சற்குரு நாதனுந்
தனைநேர், மைந்தனுந் தானு நீயெனப் பெரியோர் வந்து
நின் னருட்பத மடைந்தார், எந்தையே சிறியே னிபா
னென தெனக்கொண் டிடர்க்கடற் படிந்தன னினிநீ, வந்து
தாட் புணைதந் தருளுத செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணி
யே. (6)

பாவமும் பழியும் பகுத்தறி யாத பாதகர் நாடருந்
திருவே, நாவக மிருந்து நற்கவி யருளு நண்ணருந் தெய்வ
நா வலனே, காவக மலர்ந்த கான்மலர் நிறைந்த களிச்சுரும்
பணுகுறுத் தேனே, மாவகிர் பொருகட் ஞர்ப்பிடி மணந்த
வள்ளலே மாசிலா மணியே. (7)

வாயினு னூல்கள் பலபடித் துணர்ந்து மற்றையோ
ருளங்கொள மொழிந்தும், பேயனு ரடங்காப் பேதையோ
ரென்ற பெரியர்சொற் கிலக்கிய மாணேன், வீயினுல்வென்றி
கொளவரு மதனை வென்றவன் றந்தவேள் விமலா, மாயனார்
மருகா வரதனே செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (8)

கண்டுசொல் பயந்தேன் பாடுகை மொழிந்து காரிகை
யார்கண்மேன் மையல், கொண்டுமத் துழக்கத் தபிர்ப்பும்
பாடாய்க் கொடியனே னுளமுடைந் தவர்க்குத், தொண்டு
கள் புரிந்த தெத்தனை கோடி சொல்லயார் வல்லவ ரரசே,
வண்டுழு கடம்பு மணிப்புயத் திலங்கும் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (9)

அப்பினி ஹுற்ற வுப்பென வடியே எனக்கரைத் தன்பு
கோண் டுனது, செப்பருங் கமல மலரடி சேரத் திருவரு
ளளித்தினி தானாய், முப்புர மெரித்த முக்கணன் புதல்வா
மூடி க வாகனன் றுணைவா, மைப்புனை வாட்கண் மலைமகன்
மகனே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (10)

சந்தத முனது திருவடி போற்றுச் சமூக்கனே ஹுனத்
கிடை யிருக்கச், சந்தரா கிறிது மிபல்பிலே யெனினுஞ்
சொல்லுமா மறைமுத லெவையும், எந்தைபூ ரணனைன்
றிசைத்ததற் கிகலா மாதலா லிருந்தஞ் புரியாய், வந்தனங்
கோடி தந்தன னடியேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (11)

மாவலர் போற்றத் திருவருட் பரிசில் பாவிக்கும் பரம
தா தானே, காவலர் போற்றுக் கனக்கே கடையேன் கருத்
தினுக் கிசைத்திங் கணியே, கோவலர்க் கிரங்கித் கொண்ட
லேத் தடுத்த கொண்டல்வண் னாற்கெழின் மருகா, மாவ
லர் தொடுவோன் பணிவடி வழகா வள்ளலே மாசிலா மணி
யே. (12)

இன்னுமோ ரன்னை கருப்பையிற் புகுதா தெனியனை
யாண்டருள் புரியாய், சொன்னநான் மறையு மம்மறைச்
சுரமுந் தொடர்ந்திடாத் தூயநற் சோதி, அன்ன முங் குர்லு
மயில்களுங் குலவு மணிபொழிற் செக்திலம் பதிவாழ், மன்
னனை யெனது மனமல ருக்கத் தவள்ளலே மாசிலா மணி
யே. (13)

பாடுமென் வாய்ப்பற் பலகவி யெலினும் பாவிசே னுள்
மொருக் காலும், வாடிநைந் துருகா விச்செய லதற்கீகன்
மலரயன் வகுத்தன னம்மா, தேதேற் கரிய தெய்வமா
மணியே தீவினை யிருட்கொரு சுடமே, மாடளிக் குலஞ்
சூழ் வண்கடம் பணியும் வள்ளலே மாசிலா மணியே (14)

மைந்தனைத் தந்தை யழைத்தவன் குதலை வாய்மொழி
கேட்பது போலச், சிந்தையுற் றழைத்துன் றிருவடி யிருத்தி
ரியவிசை கூத்தெனச் செப்புஞ், செந்தமிழ் மூன்றுந் தந்து
நின் கருணை செறியுநா வளித்தெனை யாளாய், வந்துகார் தவ
மும் பொழில்வளர் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

யாக்கைகா ரணரா மன்னைநற் தையரை யன்புடன்
பணிபவ மடையும், பாக்கிய மெம்மாற் பகரொணு தென்
னும் பழமறை யுடன்முத லெவைக்குந், தேக்குகா ரணநிற்
போற்றுந மடையுந் திறத்தினை யுரைக்கவல் லவமார், மாக்
கும ளைக வள்ளிமா தவனே வள்ளலே மாசிலா மணியே.()

எண்ணிலா நூல்கள் படித்துணர்ந் தாலு மிறைவனே
நினதுபொற் பாதகம், கண்ணிலா மந்தோ கண்ணிலார் கல்
ளிப் பயனுருக் கடையரு மவமே, வெண்ணிலா வணிந்த
வேணியற் கொருசொல் விளம்பிய வேதநா யகனே, மண்
னுறு முழுவங் குளிர்திருச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (17)

மலமணி ரிந்தச் சடப்புழக் கூட்டில் வகுத்திடேல்
வகுத்தனை யாரிற், கொலைமணி வேற்கைக் குருபரா நினது
குரைகழ லனுதினம் பரவ, நலமணி யன்பொன் றளித்
தருள் புரிதி நண்ணுதற் கரியதற் பரமே, வலமணி யவுணர்
பதிதனை யழித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே. (18)

இரவிமுன் னிமம்போ லேழையேன் வினையா மிமங்
கெட வெழுந்தசெஞ் சடரே, நரவரி யுவந்த ஞானகே சரியே
நாவலர் போற்றுபொற் குன்றே, கரவிலார் பரவுங் கருணை
யங் கடலே கண்ணுதற் கரும்பருண் முத்தே, வரைபக
வெறிந்த மானவே லேந்தும் வள்ளலே மாசிலா மணியே (19)

எத்தனை சனை மெடுக்கினு மவற்று ளின்பமே துன்ப
மொன் றில்லை, சுத்தனை சுரர்க டொழும்பதம் யானுந்
தொழப்பெறி னாதலா லெனது, சித்தமே குடிக்கொண் டருள்
புரி தேவ சின்மயா திமைசே ரிதய, மத்தருக் கெட்டா
வாணிய வமுதே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (20)

பத்தியோ ரனுவு மகத்திலாப் பாவி பட்டிமைத்
தொழில்களே புரியும், புத்தியி லசடன் புலன்வழி யொழு
கும் புன்மையே னுப்யுமா னுளதோ, வுத்தம குணத்தோ
ருளத்தொளிர் ஞான வுதயனே முடியிடை நதியும், மத்தமு
மதியும் வைத்தவ னளித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே. (21)

பரிபடை வீணை வாணிபெண் புருடர் பாரினி லடைந்
தவர் குணமே, பெரிதுறப் பெறுவ ரென்று நூல் வல்லோர்
பேசுவர் பெண்மையோர் பாகத், தொருபர னருளுங் குரு
பரா வதனா லுன்னடி யாரினஞ் சேர்த்தான், மரகத மணியி
னினுவிதிகழ் மயிலூர் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (22)

அரிதுமா னிடராய் வருதல்வந் தாலு மாண்மக னாய்
வர லரிது, சரதமார் நூல்கள் பலபடித் துணர்தல் சாலவு
மரிதுமற் றதிலும், பெரிதரி துனது மலாடி போற்றல்
பேதையே னதுபெற வருளாய், வரிவளைத் தரள நிலைமிழ்
செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (23)

பொன்பல தரினு மகிழ்ந்திடேன் மயல்சேர் ஞ்வை
மார் போகமு மநீழேன், என்புநெக் குருகி யிருவிழி களினு
மிருந்துநீ ருவட்டெடுத் தொழுக, வன்புநின் றிறத்தி
லலரித்திடின மகிழ்வே னன்னையே யையனே யமர்ச்ச, மன்
பதை வாழ்த்தச் செந்திலம் பதிவாழ் வள்ளலே மாசிலா
மணியே, (24)

என்றுவா னவர்கள் பகைதொலைத் தளித்த வேந்திலே
கின்றிரு வடிமேற், கன்றுதாய்ப் பிரிந்த தென்னவே கத
றிக் கசிந்துகண் ணிர்சோரிந் தழுது, துன்னுதி யுற்ற வெண்
ணைப்போ லுருகத் தொழுப்பினற் கன்பளிப் பதுவே,
மன்னுணின் ருடுஞ் சோதிபி லுதித்த வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (25)

யானென தென்னுஞ் செருக்களை யகன்று ரெய்துவர்
முத்தியார் தலமென், னானமி நெய்வப் புலமைவள் ளுவனா
ருரைத்தனர் மயக்கற வுணர்ந்தும், ஈனமார் மனத்தோ
டிருவதைச் சார்பு மெய்தினை நென்றுநா னுப்பேவன், மான்
மக னொடுநற் செந்தியில் விளங்கும் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (26)

பாதகங் கோடி புரியினுந் தாயர் பாலனை யுளம்பெறுந்
தகற்றார், நீதகங் கொண்ட சிறியனை ன் றனக்குத் தெய்வ
மா தாவுளை யன்றி, யாதர வுளதோ யான்செயும் பிழைக
ளனைத்தையும் பொறுப்பதுன் கடனை, மாதவர் டோகம்
பயிற்றிச் செத்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (27)

கசையெனுங் கயிற்றா லுளத்தினைப் பிணித்து நன்மனை
யெனுந் தறிமாட்டி, வசைபுரி மாத ரெனுங்கொலை வேடர்
மக்களா நாய்களை விடுத்துத், தசைநனைப் பிடுங்கித் தின
நடுங் காதுன் ருண்மலர் தந்தரு ளரசே, மசகமின் மனத்து
மாதவர் பணியும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (28)

வெண்ணெய்தன் கரத்தி லிருக்கவுங் கிருதம் விழைந்
துழல் பேதைப ரொப்ப, அண்ணனி யென்றன் மனத்தி
னிற் குடிகொண் டருளின்விற் றிருக்கவு தினைக், கண்ணல்
செப் யாது கதிபெறு மார்க்கங் கருதிரொந் தலைத்தனன்
கடைபேன், மண்ணல்செய் மணிப்பூ ணணிந்தருள் சேயே
வள்ளலே மாசிலா மணியே. (29)

என்னையுந் தொண்டா வெடுத்தது சுமலக் தெழினலங்
கவற்றிய வுனது, பொன்னடிப் போதின் பெருமையை மற்
றோர் புந்தியா லறிந்துநற் கதியின், மன்னுதற் பொருட்டோ
வல்லது பித்தன் மகனெனுஞ் செயறொரித்திடேவா, வன்னி
கர் தனத்துக் கொடிச்சிறை டமுவும் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (30)

முன்னமே புரிந்த முழுத்தவப் பயனை முதல்வரின்
நிறுவரு டானே, பன்னகா திபன்றன் பைத்தலைக் கிடந்த
பாவவரின் முகத்தினிற் தீட்டு, நன்னய மேவு நிலமட்போ
லிலரு நந்திருச் செந்துலம் பதிக்கோ, மன்னயா வின்னை
வழுத்துதற் கேது வள்ளலே மாசிலா மணியே. (31)

அருமறை யுடனே யாகம புராண மாதியா வுளகலை
யாவும், ஒரு முறை பரவி யுனதரு ளடைந்தோர்க் குணங்
கிடற் கரியவாங் கொல்லோ, இருமறை விறைவ ருளங்
கொள மொழிந்த வெந்தைநின் னடைக்கல மடியேன், வரு
மிறை வாணோர்க் கொழித்தசை வகனே வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (32)

நானமும் புழுகுங் கமழ்தருங் குழலார் நயனமாம்
வானிபட் டெனது, மானமுந் தவமுங் கல்வியு மறிவுங்
வன்மையு மொழுக்கமும் வனப்புந், தானமுந் திருவுந் தழு
விடைப் பட்ட சருகென வழிவுறா தருள்வாய், வானமுப்பூ
நீர் வலியன ருளும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (33)

பத்தரை மாற்றுப் பசும்பொன்னு லீழைத்த பணிகளை
யணிந்துபட் டுதித்தே, யித்தரை முழுது மொருகுடை
திழலி லிருந்திட வாசு செய்தாலும், முத்தரை முத்தித்
தலத்திடை யிருத்து முதல்வதின் பதம்பணி யாரேன், மத்த
ரென் றறிவோ ரிழித்தவர்ப் பாரார் வள்ளலே மாசிலா
மணியே, (34)

வேலையில் வேலை வைத்துமுன் பசுமை விரிபொலங் கிரி
முடி நடுங்கக், கோலமார் செங்கை கொண்டபொற் செண்
டாற் கொட்டியிம் மாதிலம் புரந்த, பாலனை பதியே பகரரு
நிதியே பண்ணவர் தேடருங் கதியே, மாலையேய் மஞ்சி
வரிஞ்சுகுழ் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே, (35)

ஐயனே யரசே யன்னையே யருளே யன்பருக் கின்
பமே நல்கும், துய்பனே தூயர் தொழுந்தவக் கொழுந்தே
சொன்னமா மறைப்பொருட் பயனே, மெய்யனே வெனியே
விமலனே விதிக்கும் விதிபினுக் கோர்பெரு விதியே, மைத
வழ் சந்த வரையுறு செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

சீலமே சிவமே தென்னிய நறவே யந்தற வெழுந்தசெஞ்
சுவையே, ஏலவார் குழலா ரறுவர்பூண் மூலைப்பா லினிதுற
வுண்டருள் புரிந்த, கோலமே நிறைந்த குணப்பெருங்
கடலே குறைவிலா விற்பமே கொன்றை, மாலையோ எனி
த்த மதலையே செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (37)

மலத்திடைப் புழுத்த புழுவினுங் கடையா மதியிலே
 னையுந்திரு வருளால், நலத்திடை யீர்த்துன் றிருப்புகழ்
 பேச நாவலி யளித்தநிற் கெளியேன், குலத்தொடு மடிமை
 யாவதே யன்றிக் கொடுப்பன யாவுள வரசே, வலத்திடத்
 .திபமு மருணமும் பொருந்தும் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

ஆசையாம் பாச மடித்திட மயங்கி யறிவிலாப் படு
 குழி வீழ்ந்து, காசையே தேடக் கருதியே விருதா கச
 டரைப் புகழ்ந்துபின் சென்று, சீசீபோ போவென் றவ
 ரிகழ்ந் தேசச் சிந்தைநொந் தயர்ந்திடா தெனையாள், மாசி
 லா வளங்க ணிறைதிருச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணி
 யே. (39)

அருட்பெருங் கடலே யக்கட லெழுந்த வரியவா ன
 ந்தவின் னமுதே, மருட்கடல் கடத்து மாதவப் புணையே
 மறுவில்வீ டிதவுகற் பகமே, யிருட்கடல் கடந்தோ ருளத்
 திடை யெழுந்த விணையறு சோதியே யென்னைத், தெருட்டி
 யாட் கொண்ட செய்யவே லரசே தெய்வமே மாசிலா மணி
 யே. (40)

கற்றவன் கற்ற படிநடந் திடலே கடனஃ தவனிட
 மிலையேல், பெற்றநற் கல்விப் பயனொரு போதும் பெற்றி
 டான் பேதையென் நிகழ்வார், நற்றவ ரதனாற் கற்றல்போ
 னடையு நாயினேற் கருள்புரிந் தாளாய், மற்றலை மலர்ந்த
 வெற்றிவே லேந்தும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (41)

கடக்கரும் விதியைக் கடத்தலுங் கூடுங் கருதருநா
ந்குடல் கடந்து, திடத்துடன் முடிவைக் தெரிதலுங் கூடுந்
சிந்தையைப் புலன்வழிச் செல்லா, தடக்கிவிட் டின்ப ம
டைதலுங் கூடு மையின் னருள்சிறி தடைந்தால், வடத்
தடி யோகத் திருந்தவ னளித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.

பெற்றதாய் நீயே பிள்ளையா நிதனிற் றேதமோர் சிறி
துயின் றென்னிற், சுற்றநா வலர்கள் களித்துணைக் கனிந்த
கட்டுமா வின்றனிக் கணியே, நற்றவம் புரியா நாயினுங்
கடையே னாயினு நல்லரு டந்து, மற்றைனைப் புரத்த னின்
கட னன்றோ வள்ளலே மாசிலா மணியே. (43)

பவளமால் வரைமேற் படர்ந்தொளி ளினங்கு பசிய
கோ மளக்கொடி தன்னிற், கவளமால் களிற்றுக் கணியின்
கிற்ப் பழுத்துக் கதிர்நிக முருட்பெருங் கணியே, தவளமா
மறுபி லெழுந்ததன் னமுதே தண்ணமு தத்தெழுஞ் சுவை
யே, மவுனமே மவுன நிலையுறு நிலையே வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (44)

கோபமு மதமுங் கொழையுமே பயிலுங் குலத்தினடப்
பிறந்துனோர் தமையும், பாபமும் பழியு மகன்றுநன்
மேன்மை பழுந்தநற் குடிப்பிறந் தோரும், பூபதியென்
னப் போற்றிட வைக்கும் புண்ணியா விண்ணவர்க் கரசே,
மாபலா வாழை மலிற்றுச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (45)

வேசரி மலரின் வாசமோர்ந் திடுமோ விணர்கள் விவே
கிகளுடைய, மாசறு குணத்தின் மகிமைமோர் குவரோமல்
மது துகர்கருங் கேழல், தேசறு தேமாங் கணிச்சுவை தன்
னைத் தேறுமோ சிதடர்க ணினது, வாசமென் மலர்த்தாள்
வழுத்தவல் லவரோ வள்ளலே மாசிலா மணியே. (46)

மனமெனும் பெரிய பேய்வசப் பட்டு மயங்கியைம்
புலன்வழி யோடிக், கனமெனும் குழலார் கண்ணெனும்
வலையிற் கட்டுண்டு கிடந்தன னந்தோ, வனகனே யருள்
சே ரையனே யனையே யப்ரிணி யவிழ்த்தெனே யாளாய்,
வனசமார் வாகி மலிதரு செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணி
யே. (47)

நீரிடைக் குளிருந் தீயிடைச் சூடு நிலத்திடை வலியு
மாய் நின்றாய், போரிடை யவுணர் குலமடி யோடும் பொன்
றிட வெற்றிலே லெடுத்தாய், தாரிடைச் சுரும்பர் பாண்
செயப் பரிசி றந்துதேன் குலவிய தோளாய், வாரிடைத்
தனத்தர் மயறவிர்த் தெனையாள் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

எந்தவே னையினு நிற்பதம் பொருந்து மியன்மிசு
மனமுநின் புகழே, சந்ததம் புகலத் தக்கதோர் வாக்குந்
தண்ணளி நிறைந்ததின் னடியே, வந்தனை புரிந்து வழிபடு
தனுவும் வாய்த்திட வெனக்கருள் புரியாய், மந்தமா வதனத்
தொருமுதற் கிளைய வள்ளலே மாசிலா மணியே. (49)

ஒளிக்கொளியளிக்கு மொள்ளொளிப் பிழம்பே யுயிர்
 க்ருயி ராய்த்திக முணர்வே, யளிக்குல நுகரத் தேனுன வளி
 க்ரு மம்புயத் திருந்தவன் முதலோர், களித்திடத் தோன்
 றுங் காமர்நன் னிதியே கரைரினாக் கருணையங் கடலே,
 வளைக்குல மெடுத்தித் திரையெறி செந்தில் வள்ளலே மாசி
 லா மணியே. (50)

மலருறு மணமே மதியுறு கலையே வானமே வானெ
 லாங் கடந்த, புலனுறு வறியே யறிவினை விளக்கும் போத
 மே போற்றிசெ யமரர், தலையுறு மகுட கோடிக ளுமுத தழு
 ம்புறு தாமரைத் தாண்மும், மலமற வென்றன் மனத்தி
 னுட் பதித்தாள் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (51)

ஆலமு மமுதா வார்த்துள் புரிந்த வண்ணலா ருவந்தி
 னி தளித்த, வேலமர் தடக்கை விமலனே யமலா விண்ணவ
 ரல்லலைத் திர்த்த, பாலனே பதியே பரவுபே ரின்பம் பழுத்
 தெழு முத்தியாக் தருவே, வாலிய வறங்க ணிதைதிருச் செந்
 தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (52)

நாவின லுனது திருவடி போற்ற நாயினுங் கடைய
 னேற் கருளிப், பூவிலால் வானி தோடுபவன் றுயரம் புந்தியி
 னனுருகு தகற்றிக், தூவிமா மல்க டொழுதுனைப் பொருந்
 தூந் தூயமா மனமனித் தாளாய், வானிகன் புடைகுழ் செந்தி
 லுட் பதிவாழ் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (53)

மாங்கனி முதன்முக் கணிகளைப் பிழிந்து வடித்தெடுத்த
தட்டபா னறுநெய், தாங்கலர் தினிய கண்டுதேன் சீனி
சருக்கரைப் பாகொடு சேர்த்துத், தேங்கனித் தொழுது கட்டி-
போ லன்பர் சிந்தையி லினித்ததென் ளமுதே, வாங்குனின்
மதலை யெரித்ததே வனித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.

என்னுளத் திருந்த விற்பசா கரமே ரிமயமா மலேயி
டைப் பிறந்த, கன்னியாமுமைதன் கரதலத் தமர்ந்து கனி
ந்தமென் முலையை வழங்கி, மன்னியே முதிரா வளர்முலை
யமுதுண் மதலையே மாலய னறியா, வன்னிமா மலையா மா
னருள் சேயே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (55)

மனமொரு கணமு மென்வய பின்றி மயக்கமார் புலன்
வழி யோடிச்சினமுத லியவார் தீமையே புரியுந் தீயவரோடு
நட் பாகித், தினமெனை வருத்து மிதற்கியான் முன்செய்
தீவினையாதுகொ லறியேன், வனமலை வாழ்க்கைக் கொடிச்சி
யா தரங்கொள் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (56)

பத்தியா னினது பாததா மமைமேற்பண்ணுடன் பாடி
யிவ் வுலக, மித்தையென் றறிந்தே யதில் வெறுப் புற்று
மேற்கதிந் கானநற் செயலே, முத்தர்கள் புரிந்தார் மூட-
னென் மாதர் முயக்கமே முத்தியென் றந்தோ, மத்துறு
தயிரி னுளமிக வுடைந்தேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே.()

கல்வியா லாய நற்பயனினது கமலமென் மலரடி பணி
யும், நல்வினை யொன்றே யலதிலே யென்று நவீனநர்
நன்மொழிப் புலவர், சொல்வினைக் கொடியே னதுகடைப்
பிடித்துன் றுணையடி பரவிடா தந்தோ, வல்வினை வாட்ட
வந்துனை யடைந்தேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (58)

என்னைநற் றவங்கள் செய்தன னடியே னிமையவர்க்
கரியநின் னிருதாள், மன்னியென் னகத்தி லிருந்தருள்
புரிய வைத்ததற் கினியமான் மகளா, மன்னையுங் கடவு
ளிபாணையும் போற்று மையனே யாதியா ரணங்கள், வன்
னியுங் குயிலும் பயிற்றிஞ்ச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (59)

சிந்தையை நிறுத்தி யோரிடத் திருந்து தேவநின்
னருள்பெற வேண்டின், நிந்தையே மேவு நீசனேன் மன
மோ நிலைபெறு தகன்றகன் றுவா, விந்தையா வோடிக் குதி
த்துவிண் டாவி வியனில முழுவதுஞ் சூழ்ந்தும், வந்திடா
தென்றா லென்றுநா ணுய்வேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

எழுத்துரை பொருளோ டியாப்பலங் கார மென்னுமை
வகையிய லான, பழுத்தநற் புலமை பாவிவேற் களித்துப்
பாததா மரைமலர் மீது, முழுத்தவ ரேத்து முறைமை
போ லெனையு முதல்வநின் றிருவரு ளாலே, வழுத்திட
வைத்தல் பாரமோ புகலாய்-வள்ளலே மாசிலா மணியே, ()

அம்மேவா கொடுமை யாற்றுதற் கரிதே யையனே
யபயநிற் கபயம், இம்மையே பழியும் பாவமும் பெருக்கி
யிடர்ப்பெருங் கடலிடை வீழ்த்தும், வெம்மைசேர் மனத்
தோ டிருந்திட முடியா வினையினுற் கொடியனே நெனி
னும், மம்மர்நோ யகற்றி யென்னையான் டருள்வாய் வள்
ளலே மாசிலா மணியே. (62)

செந்திலம் பதியி னுவந்தினி திருந்து சீவகோ டிகட்
சுருள் புரியு, மெந்தையே யடிபே னின்னுயிர்க் குயிரே
யிணையிலாத் தெய்வமா மணியே, சுந்தரா வைவர் தூதனா
யாகத் துசனுழைச் சென்றமான் மருகா, வந்துவந் தென்று
மாதவர் போற்றும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (63)

வாயுன தினிய நாமமே புகல மனமுன தலர்த்தசெங்
கமலத், தூயமா மலரி னடிகளே புள்ளத் துணைவிழி யுனைத்
தெரி சிக்கக், காயமுன் னடிமைத் தொழில்களே புரியக் கா
துன தரும்புகழ் கேட்க, மாயமார் மனத்தேற் கருள்புரிந்
தாள்வாய் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (64)

மனப்பெருங் கொடுமை வழத்திட முடியா வாயினுற்
கலைத்திறம் பலகொண், டினித்தநல் வசன மியம்பிமற் றவ
ரை யிணங்கிடச் செய்வதே யன்றித், துனைத்துணையேனுந்
தானடங் காமற் தீவினை யியற்றியெப் பொழுதும், வனத்
துறு வன்னி யெனத்துய ருறுத்தும் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (65)

பத்தியாற் சித்தஞ் சுத்தியா மதனாற் பரமநன் ஞான
மா மதனாற், சித்தியா முத்தி யென்றுமுன் மொழிந்தார்
தென்னியோ ராதலா லரிய, முத்தியை யடைதற் கேதுநற்
பத்தி முற்பட வினிதென வறிந்து, மத்தமின் மனத்தோர்
வந்துணைப் பணிவார் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (66)

இப்பெருங் கொடிய மனத்துடன் கூடி யிருப்பதி
லெல்லையில் காலம், அப்பறுங் கொடிய வழலுறு பாலே
யனுகியங் கிருத்தலே நலமாஞ், செப்பரும் புகழே திகழ்
நவ மணியே தேடருஞ் செம்பொனே சிவமே, வைப்
பொரு வடிவே லேந்துசெங் கரனே வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (67)

இச்சைகூர் வடிவத் துடனெழுந் தென்னை யின்னல்
செய் மனத்தினை நினது, செச்சைபந் தொடைய லணிந்த
ருள் கொழிக்குந் திருவடிக் கமலமென் மலராற், கொச்சை
யை யகற்றி யாண்டருள் பரம குமரசுற் குருபரா குருதி,
வைச்சமர் னுதிவேன் மலர்க்கரத் தேந்தும் வள்ளலே மாசி
லா மணியே. (68)

அடக்கமென் னுரைக்கு மருங்குண மொருவ னகத்தி
டை யிலையெனி லவன்முன், றிடத்தொடு கற்ற கல்வியா
லுற்ற சிறந்தநற் குணமெலா மறிந்து, விடக்குணங் கடிநா
யெனவறி வோர்கள் வெறுப்பரா லெந்தையே வினைகூர்,

மடக்கடை யேற்கவ் வடக்கமே யளித்தாள் வள்ளலே
மாசிலா மணியே. (69)

கல்லுமோர் காலத் துருகுமே யந்தோ கல்லினுங் கடிய
தாய்க் கொடிய, வல்லிரும் பாகி யென்றுமே யுருகா மனத்
தினே னுய்யுநா னுளதோ, முல்லையம் போதைப் பழித்த
வெண் மூரன் முகிழ்முலைப் பவளவாய்ப் பசிய, வல்லியங்
கொடிமேற் படர்ந்தபூந் தருவே வள்ளலே மாசிலா மணி
மே. (70)

முன்னமோர் மெய்ம்மைப் புலவனைப் பூத முன்னவன்
பூசையிற் பிழைத்தா, நென்னவே யெடுத்திக் கிரிக்குகை
செறிக்க வெந்தைநின் பதமலர் மீதி, லின்னிசை யாற்றுப்
படையெனும் பனுவ லியம்பிட வின்னதீர்த் தாண்டோய்,
மன்னுமா தவனுக் கொருகுரு பரனை வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (71)

மகபதி லானோர் மலரயன் முதலோர் மலர்க்கரங் குவி
யவு மவர்தம், முகமலர் விரிந்து பொலியவு மெழுந்த மொய்
கதிர்ப் பரிதிவா னவனே, குகவர குமர குமகநன் முருக
குருபர வென்றுளைப் பரவும், வகைபுரிந் தெனையுங் காத்
தருள் புரிவாய் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (72)

முத்தமிழ்க் கடலு முவரிதீர்க் கடலு முதுமறைக்
கடலையு முண்ட, வித்தக முனிவற் கொருகுரு பரனாய் விள

ங்கிய ஞானதே சிகனை, சித்துரு வாகி யெழுந்தசின்
மயனே தெண்கட லெழுந்ததெள் ளமுதே, வத்திரந்
திசையா வைத்தவன் வணங்கும் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

தந்தைநீ தாய்நீ தமரொடு மக்க டாரமு நீயென
மொழிய, வந்ததே யன்றி மனமொருந் காலு மலரடி
நினைந்துரைந் தலறி, எந்தையே யுருகி நின்றில தென்றா
லேழையே னுய்யுமா னுனதோ, மந்திர மறைகள் புகழ்
திருச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (74)

இயன்மிசு தரளக் கவியர சருளா லெழின்மிசு
கவிகளை யடைக்குஞ், செயலினை யளித்துச் சிறுமையைத்
தொலைத்துத் தீவினை யனுசுறா வண்ணம், புயலேன
வருளை பொழிவிழி நோக்கம் புர்த்துபொற் கழறலை சூட்டி,
மயலையுந் தவிர்த்து வலிந்தெனை யாண்ட வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (75)

பான்மணக் கமழுங் குமுதமென் செவ்வாய் பசிய
மென் மழலையை வழங்கக், கான்மலர் மறைதூ புரவொலி
வழங்கக் கண்மலர் கருணையை வழங்க, வான்மணிக்
குடையா மதிமுக முவகை வழங்கநல் லிமையமா மலைப்
பொன், மான்மணி மலர்க்கை யேந்திமுத் தாடும் வள்ளலே
மாசிலா மணியே. (76)

சேவிடை வருதே வருளிய குமரா செங்கைவே
விலங்கிய வமலா, தீவிடு மெழுகே போலென துளமுன்
செய்யநற் றிருவடிக் கமலப், பூவிடை யுருகா மென்மயிர்
பொடியா புன்கணீர் பொழிதரா வந்தோ, வாவுறுங்
கொடிய விம்மன மருளாய் வள்ளலே மாசிலா மணியே. ()

அன்பெனும் புணைமீ தேறிநின் னினிய வருள்வழி
யேகினு லன்றித், துன்புறும் பிறவிப் பெருங்கட னீந்தித்
துகலா முத்தியாக் தலத்தை, யின்புட னடைத லரிதென
மறையே யியம்பினவ் வன்பதொன் றில்லா, வன்பெரும்
புலையே னெங்ஙன முய்வேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

பிறைதவழ் வேணிப் பெருமனு மிமையப் பிறங்கலிற்
பிறந்திசை விளக்கு, பிறைவியுங் கரியா னனத்தனுஞ் சங்க
மேந்திய மாலுநான் முகனும், நறைமலர்த் தாமம் புனைமக
வானு நாகரு நரகமுற் றியாவும், மறைமுனி வரரு மசிழ்ந்
திட வெழுந்த வள்ளலே மாசிலா மணியே. (79)

மனம்வசப் படுமேல் வானமும் பூவு மலரய னுலகமுந்
திருமா, லுனலரும் பதமு மொருங்குகைக் கொண்ட வுத்த
மச் செல்வராய் வாழ்வார், பிணையஃ திலையேற் கல்வியு மறி
வும் பெருமையுந் குறைந்துபே தையராய், வனிதையர்
மோகக் கடற்படிந் தழிவார் வள்ளலே மாசிலா மணியே. ()

வாய்மையாக் தகழி தனிப்பொறை யென்னு மாசறு
திரியினை யிட்டுத், தாய்மைசேர் தவமா நெய்யதினிறைத்துச்
சொல்லரு மருள் விளக் கேற்றித், தீமையஞ் ஞான விருட்பி
ழம் பொழிந்தோர் சிந்தைரி லிலகுமெய்த் தேவே, மாமை
யார் தெய்வப் பிடிதனக் கினிய வள்ளலே மாசிலாமணியே.

கருணையக் கடலே கதிதரு பதியே கண்ணுதற் றீங்
கரும் புயிர்த்த, வருள்பொழி முத்தே யமலமே யறிவே
யாதியே யம்பிகை தந்த, தெருண்மிசு மணியே யெனது
கண் மணியே தேவர்க டேவனே தெய்வ, மருமல ரடி.
யென் னுளத்தினிற் பதித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.

என்னுயிர்க் குயிரே யிமையவர்க் கரசே யேகனே
யேதமொன் றுறாமல், மன்னுயிர் புரப்ப வந்தவான்
மணியே மலைமகள் குமுதவாய் மலரால், இன்னுயிர்க்
குதலை மதலையே யென்னு வேந்திமுத் தாடுறு மமுதே,
வன்னகத் தகடு கீண்டவே லேந்தும் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (83)

பன்னக வேந்தன் பரித்தபார் தனிலுற் பசித்தவர்
பாசுவெம்பிறவி, யின்னறீந் தமல வீட்டினை யடைதற்கிறை
முறை வகுத்தவா றன்றி, முன்னமோர் வதுவை யெனமொ
ழிந் தாங்கு முந்தினோர் தமையெலாக் கதியின், மன்னுறச்
செய்த மாதவப் பயனே வள்ளலே மாசிலாமணியே. (84)

தன்னகத் தன்னின் மூர்க்கனு மூருட் டனமிகப்
படைத்திருப் பவனும், பன்னுதன் றேசந் தன்னிலே
வேந்தும் பாவல ரெவ்விடங் களினு, முன்னிய பூசை
பெறுவர்கின் னன்பர் முருகவி ழம்புயா தனத்தே, மன்
னிய விதியும் வழுத்துறப் பெறுவர் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (85)

அன்னையே யரசே யையனே யருளே யாரண பூரண
வமலா, கன்னலின் பாடுகே பாகினுட் சுவையே கட்டுமா
விற்கனிச் சாதே, யென்னையாண் டவனே யெனதுகண்
மணியே யிறைவனே யென்னரு நிதியே, மன்னிய சைவக்
கொழுந்துறு மணமே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (86)

பாசவெம் பிறவி யெறிந்தென னுளத்திற் பங்கய
மலரடி வைத்த, வீசனே வாச மலர்க்கடம் பணியு மிறை
வனே மறைமுடி யதனில், வாசமுற் றிலங்கும் வரதனே
சுரதர் மனங்குடி கொண்டொளிர் விளக்கே, மாசறு கலைக
ணிறைமதி யமுதே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (87)

இந்திர தனுவான் மினல்புனற் குமிழி யென்னவே
தோன்றிநின் றிமைப்பில், நைந்தொழி மெய்யை மெய்
யெனக் கருதி நான்பல கழித்தன னவமே, மந்தியின்குருளே
யொத்திலே னபயம் வந்தெனை யாண்டரு ளரசே, வந்திகள்
புகழுஞ் செந்திலம் பதிவாழ் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

அண்ணைய நோக்கி யெண்ணைக் காவென் றறைந்திடர்
திருப்பினு மண்ணை, வன்னியா ரிழுதை யெனமனங்
குழைத்து மைந்தனைப் பரிவுட னேந்தி, இன்னதீர்த்
துவகை யூட்டுமாலைபால வெந்தையே யின் னுயிர்த் குயிராய்,
மன்னிய பரணெ யெண்ணையான் டருளாய் வள்ளலே
மாசிலா மணியே. (89)

அப்பும மலரா தனத்திருப் பவனு மன்னவன் றந்தை
யுங் காண, வெம்பிரான் றனக்கு மொருருகு பரன யிலங்
கிய ஞானதே சிகனை, தும்பிமா முகவன் றுணைவ்வென்
றழைக்கும் சுந்தரா தாமதை முடியார், வம்பறு மலர்த்தா
னென்னுளம் வைத்தாள் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (90)

அர்தமு நடுவு மாதியு மின்றி யகிலகா ரணப்பரம்
பொருளாய், முந்தநான் மறையி னருஞ்சிரத் திலங்கு
முழுமுதற் கடவுளே முந்தீர், சந்தத மொவிசெய் செந்திலம்
பதிவாழ் தற்பரா சிற்பரா தமிழேன், வந்தனைக் கிரங்கி
யாண்டரு டெய்வ வள்ளலே மாசிலா மணியே. (91)

பழவினை யெறிந்தே யெனையறி யாமற் பங்கயத்
திருவடி வைத்த, குழகனை குகனை குருபரா குமரா
கோலமா மயிலிடைத் திகழு, மழகனை யமுதே யமலமே
யறிவே யடியனின் னடைக்கல மரதேச, மழகநிறற் றிறைவந்
தனுதினம் பரவும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (92)

தந்தையே தாயே தனிப்பரம் பொருளே தாவில்வீ
டுதவுதற் பகமே, யந்தமி லின்பே யறுமுகத் தெய்வ
வழுதமே யகிலகா ரணமே, முந்தைவான் பொருளே
மொழிமனங் கடந்த முத்தியே வித்திலா முதலே, மந்தமா
" வினஞ்சார் சந்தனா சலம்வாழ வள்ளலே மாசிலா மணியே.

எல்லையில் லாத ஞானமே ஞானத் தெழுத்தேதா
ரிணையிலா வின்பே, யல்வினை நிகர்க்கு மாணவ மாதி
யானமுக் குற்றமு மகற்றிக், கல்லினுங் கடிய மனக்கொடி
யேனைக் கருணையா லாள்வதுன் கடனை, மல்வளஞ்
செறிந்த பழனமார் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே

திருவளர் சலச மலருறு மணமே யம்மலர் டிறைந்த
செந்தேனே, குருவளர் மணியே யம்மணி யொளியே
கோதறு தெய்வவா னமுதே, கருவளர் பிறவிப் பிணிக்
கொரு மருந்தே கடையனே னுளங்குடி கொண்ட, மரு
வளர் கடப்ப மாலிகை தரித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.

பெருந்தவ முடைக்கும் பேதையர் காமக் கலவியே
பெரிதெனப் பேயன், அருந்தவம் புரியா தவத்திலே கால
மனைத்தையுங் கழித்திடா தருளாய், முருந்துவல் வனச
மூரலங் கொங்கை முகமெனத் திகழ்தரு தெவ்வ, மருந்தன
வள்ளிக் கொடிபட்டர் மலையே வள்ளலே மாசிலா மணியே.

சுளத்திடை யொருகண் ணுடையவ னளித்த குணப் பெருங் குன்றமே கொடியேன், உளத்திடை முளைத்த தனிச் சிவக் கொழுந்தே யுணர்வரும் பேரின்ப வருவே, பளத்திடைப் பாரி னீரென நினது பணிமல ரடிக்கன்பென்றருள் வாய், வளத்திடை யழுதுண் மரிற்பரி கடவும் வள்ளலே. மாசிலா மணியே. (97)

கடியகால் வீச நெடியபாழ் வெளிழிற் காட்டிய தீபிகை கடுக்குங், கொடியனேன் மனக்கோ டரம்பலக் காட்டிற் குட்புகா தருள்புரிந் தானாய், நெடியமால் விதியாகண்டல னேத்த நிகரில்கு ரன்குல முழுதும், மடியவேல் விடுத்த வடியருள் ளொளியே வள்ளலே மாசிலா மணியே.

பருதிபோன் மிளிர்வே ஹுறைதிருக் கரமும் பணிமதிக் குவமையா முகமும், மருமலர் நீப மாலைசே ருரமும் வனசமேய் விழிகளு மான்றோல், தருதிரு வணைமார் திகழ்வரைப் புயமும் தண்டையந் தாள்களுங் கண்டு, மருளறுங் காலமென்றுகொல் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (99)

செந்திலென் றொருகா னெறியிடைச் செல்வோர் செப்பினுந் தீபுறு மெழுகிற், சிந்தைநைந் தருகி மென்மயிர் பொடித்துச் செம்மொழி குழறிமெய் நடுங்கி, யுந்திமென்புனவிந் கண்கணிர் துளித்துள் ளுணர்வழி யன்பர்க ணிற்ப, வந்தெனை யாண்டாய் யான்செய்மா தவமென் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (100)

பலகலை யுணர்ந்து பொருள்விரித் துரைத்துப் பாவ
லர்க் கரசரா யிந்தத், தலமெலாம் போற்ற விறற்றிடுப் பவ
ருன் றண்ணளி சிறிதடைந் தவமே, நலமெலா மளித்தென்
னவையெலாந் துடைத்த நாதனே வேதனைக் குட்டி, வல
மறிச் சிறையில் வைத்தருள் புரிந்த வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (101)

எட்டியின் கணியே யேழைய ரின்ப மெனவறிந் தறிவு
ளோர் துறந்தார், வட்டிகை பூட்டு தனத்தியர் மோக வலை
யிடை மதியிலார் சிக்கிப், பட்டபா டந்தோ கண்டுநான்
பயந்தேன் பகர்வதேன் பரமனே கண்பார், மட்டுறு மலர்ப்
பூஞ் சோலைசூழ் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. ()

விணர்கள் புதழ வேசையர் மகிழ மெய்யினை யலங்கரித்
தவர்கள், காணவே நடிப்பாக் கண்களை யிமைத்துக் கைகளை
நீட்டியே பேசி, மாணவர் வெறுத்து நாணுறுஞ் செயல்
செய் மடையர்பான் மருவிடா தாளாய், வாணியுந் திருவு
மகிழ்ந்துறை செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (103)

மின்னொளி மான வேலொளி துலங்க விரிபுகங் கதி
ரென மயிலின், றன்னொளி யலங்கச் செங்கதிர் போலத் தய
ங்கிய மணிமகு டத்தின், பொன்னொளி யிலங்க வழுதருள்
கொழித்துப் பொலிதரு திருமுக மதியின், மன்னொளி
விளங்க வந்தருள் செந்தில் வள்ளலே மாசிலாமணியே. ()

பன்னெடுங் காலம் வனமலை யிருந்து பாரடை சருகுந்
ரருந்தி, வன்னியிற் கொடிய மனத்தினை யடக்கி மாசுறு
தவம்புரிந் தறவேர், அன்னையே யரசே யையனை யென்று
னருளடைந் தமலங் றிறுநர், மன்னுறு மனத்தே ஓர்யுநா
ளென்றோ வள்ளலே மாசிலா மணியே. (105)

மூலமு நடுவு மத்தமு மின்றி மூவகைக் காலமுகம் கடத்த
காலனைக் காய்ந்த காலனார் பாலக் கண்ணினின் தெழுந்த
செங் கதிரே, தாலமே யூடைமேமன் ருங்கிய மலரே
சத்தியே லங்கையி லேந்தி, மாலயன் முதலோர் மனகிடர்
கலைந்த வள்ளலே மாசிலா மணியே. (106)

காசலா நதியு மிதழியுங் கலையுங் கலந்தொளிர் செஞ்
சடைப் பெருமான், தேசலா மணித்தோ ளிவாந்தக மகிழ்
ந்தே திருக்கை யாடல்செய் காலேப், பாசிழை யுண்மயான்
மலர்க்கர மேந்துப் பாலவா வரவெனப் பாய்ந்து, மாசிலா
னந்தந் தந்தருள் சேயே வள்ளலே மாசிலா மணியே (107)

முத்தமிழ்த் துறையு மயக்கற வுணர்ந்து முருசுவிழ்
மலரசு மீதிற், பத்தியாய்ப் புனைந்து வளைந்தபா வலர்தம்
பாவணி மாலேபாற் றமியேன், சித்தமீ தெழுந்த நசைரி
ஞல் வளைந்த சிறியவிம் மாலையு மணிந்தென், மத்தமு மக
ற்றி யாண்டருள் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (1)

மாசிலா மணி மாலே முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்செந்திற் கந்த பதிகம்.

நாதமலி நதியேறு திருவேணி முடியாதி நாதனருள்
சோதியேமுன், னாகமுத வசரனுடல் கூறுபட வேபொருத
நாயக னருட்டுணைவனே; பாதிமதி நுதலம்பி கைக்கினிய
பாலனை பாவலர்க ளாகுலனை, பண்ணவர்க ளின்னலற
மின்னிற் பட்டையசார் பட்டொழிய விட்டபரனே; நீதி
நெறி யேகுமறி வாளர்திரு வுள்ளமே நின்றிலங் கருணி
துயமே, நித்தமே சுத்தமே புத்தமுத மேயன்பர் நேயமே
தூய சுகமே; சீதமுறு மானந்த வாரியே நின்கருணை தேக
கித் துனைப்ப தென்றோ, செந்திருக ரன்பரது சிந்தைமறை
யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (1)

பொன்னடை மணியணி புனைந்துலக முழுதும் புரக்
கின்ற புவியின்பமும், போகமலி கற்பகப் பொற்றருவி
லமர்தரும் பொன்னுலக வாழ்வின்பமும்; முன்னுமை ராத
னத் தேவினுய ரின்பொடு முராரியின் பழம்விடுத்துன்,

முளரியத் திருவடிப் போதிலெழு சிந்ததனி மோனவா
னத்தவெள்ளம்; மன்னுகலை மதியோர்கண் மூழ்கிக் களித்
கவே மதியிலே னின்னுமித்த, மண்ணிலுறு மின்பமே
மெய்யென மகிழ்ந்துனது மலராடி மறத்தனன்றே; தென்
னன்மக ளாகியுல கேழுமா சாடல்புரி செல்விருள் செல்வ
மேநற், செந்திருக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை
சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (2)

போதமுறு கற்பகப் பூஞ்சோலை யேயெனது புந்தி
தனி லுறுகின்ற, புத்தமுத மேயாணி முத்தமே யவியாத
பூரணப் புதுவிளக்கே; கோதிலா தொளிர்ஞான பானுவே
வானமே குறையாத கலைமதியமே, கொல்லாத மாதவர்க
ளுள்ளமே கோயிலாக் கொண்டிலங் கருணிதியமே; வேத
முடி மீதிலகு சோதிமணி யேயென்று மெய்குழைந் தழ
வின்மெழுகாய், விம்மலுந் தேங்கியழு துள்ளநெக் குருகி
மண் விழ்த்தவச மாகி நினது; சீதமல ரடியிலெழு மானந்த
வெள்ளந் தினைப்பதெக் காலமருளாய், செந்திருக ரன்பரது
சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (3)

பொன்னுண்டு புஷ்பிண்டு பூவையர்க ளுண்டிய
புதல்வனொடு மனைகருண்டு, போற்றுபரி வாரங்க ளுண்
டி. ரத கஜதுக புயபல பதாதிபுண்டு; மின்னுண்ட பொன்
மணிப் பூண்கருண் டுவீர்களுக மேழபுட் டாடையுண்டு;

மேதக்க கல்வியொடு கேள்வியுன் டறிவுண்டு மிக்கதிட முண்டு மாரன்; பின்னுண்டு போகவெழின் மேனியுன் டெவரினும் பெருமைபுண் டெனமகிழ்த்து, பேர்பெற்ற முடிமன்னர் வாழ்வெலா மண்ணுண்டு பேருமழி வற்ற தந்தோ; தென்னுண்ட மணரீப மாலைபணி பாலகின் நிரு வரு ளளித்தாளுவாய், செந்திருக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (4)

மாருதச் சூழலுறு பூளையென வாசையெனும் வன் சண்ட மாருதத்தால், மனநிலை சூலைத்துவெங் காமவட வனவினான் மருகியைம் புலவேடரா; லேருதவி யின்றியுழ லேழையரி னன்னவர்க் கூழியம் புரியாதுநின், னுபயதிரு வடிமலரி லெழுபிரச முண்டுண் டுளக்களித் திடவருளுவாய்; காருதவு மின்னிடையெ னன்னையர்க ளிருபுடை கலந்திலரு ஞானவொளியே, கருதுநல் லன்பருக் கின்பமே நல்கருட் கற்பகத் தேவதருவே; சீருதவு சிந்தாம ணிப்பிழும் பே யெனது செல்வமே கல்விமுதலே, செந்திருக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (5)

சீறியெதி ரேறிவரு சமனொடும் போரினைச் செய்தவனை வெற்றிபெறுவன், சிம்மமேற் கொண்டெனது சிந்தையின் படியதைச் செல்லவச மாக்கிவிடுவன்; வீறுபெறு குலகிரிக ளெட்டையுஞ் செண்டென வினோதமா விட்டாடுவன்,

வேலையை யகட்டினிலடக்கிவட வனலையும் மேன்மூச்சினு
 லிப்பன்; வேறுபல வும்புரிவ நென்னுமதி வல்லவரும்
 மின்னார்கண் மோகவலையில், வீக்குண்டு போக்கின்றி நீலை
 குலைந் தழிவரேல் விமலதின் னருளன்றியே; தேறலின்
 சொன்மாதர் காமவெங் கனலினைச் சிந்தையி லவிக்கவலரோ,
 செந்திநக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ்
 கந்தமணியே. (6)

கல்லாத பேரினுங் கடையராய் மடையராய்க் கருணை
 மொழி சிறிதுமில்ராய்க், கடுமொழிய ராய்வஞ்ச நெஞ்
 சராய்க் கோபராய்க் கர்வமே பெரிதுடையராய்ப்; பொல்
 லாத செயல்களே புரிசின்ற புலையராய்ப் பொய்களவு கொலை
 யானராய்ப், போதமொரு சிறிதேனு மின்றியறி யாமையே
 ழுரித்த வுளமுடையராய்ச்; சல்லாப லீலைபுரி மின்னார்க
 ளின்பமே சாகுபத முத்தியென்று, தாமதஞ் சிந்தின்வச
 மாகியுழல் பேதையர்கள் சார்புசா ராமல்வேறு; செல்லாம
 லெனதுள்ள மோனநிலை பெற்றிடத் திருவருட் செல்வ
 மருள்வாய், செந்திநக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை
 சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (7)

மறைமுதற் கலைபலவு மோதினு லும்பெரிய மணிமக்
 த்ர மாதியான, வரமுறுஞ் சித்திபல கற்றலு முற்றநீம்
 டாநிலமே லாம்புரக்குங்; குறைவறும் பெருவாழ்வு பெற்

ருலு நற்றவக் குணமொருங் குற்றாலுதின், குறாகழற்
கன்புசெய் துன்கிருபை பெற்றுளக் கோடசம டக்கிமறுகில்,
நீறைமதி யெனச்சார்த்த முற்றலைநில் புணரிகா னேராத நிப
மெனவே, நிலைபெற்ற யோகமெய்ஞ் ஞானிகட் கல்லதுயர்
தீர்துசய விற்பமுறுமோ; சிறைமயிற் கிறைவனை கறைய
யிற் கொருவனை சிந்தா மணிக்குவியலே, செத்திக
ரன்பரது சிந்தைமறை யத்தமுறை சிந்தைமகிழ் கத்த
மணியே. (8)

வாய்மையெனு மொருதெய்வ மணியினக் கென்னிதய
மனையகத் தேற்றி நசையாம், வாதுமனு காமனுயர்
மாதவமெ னுங்கிருகம் வற்றாம லேகிறைத்துத்; திமையஞ்
ஞானமாம் வல்லிந ளகற்றியருள் சேராத காமாதிகள், திடு
க்கிட்டு நெஞ்சந் துடித்தோட நின்னருட் செவ்வே லெடுத்து
மாட்டித்; ஞாய்மைபொறை சார்த்தமு ளன்பறிவு சிலமாஞ்
சு குணவரி யணையிலுனது, தொல்லமை நுடிவிலுறை
செல்வமல ரடிகண்டு தொண்டனைன் மகிழ்வதென்றோ;
சேய்மையா யண்மையா யுயிரினுக் குயிரதாய்த் திகழ்கின்ற
ஞானவொளியே, செத்திக ரன்பரது சிந்தைமறை யத்த
முறை சிந்தைமகிழ் கத்தமணியே. (9)

சங்கற்ப மேமனதின் வடிவமா தவினைதத் தகையின்
மன நிற்குமென்னிற், சமுசார வாரியின் கரையேறி னுலலது

௩௮ திருச்செந்திற் கந்த பதிகம்.

சங்கற்ப நீங்கலறிதா; லீங்கற்ப மானவிச் சமுசார வாரிநின்
றேறுதற் குபாயமேதென், றெண்ணிலுன் றிருவடிக் கமல
மாம் புணையன்றி யெவ்விதத் தாலுமிலதே; பொங்கற்பு
தச்சோதி யாயிலரு தெய்வமே போதமே போதநல்கும்,
புத்தமுத மேயெனது சித்தமே குடிகொண்ட புனிதமே
பொருவில்பொருளே; செங்கற்ப கக்காவி லெழுகின்ற போக
நுகர் தேவர்கடொ மும்பாதனை, செந்திருக ரன்பரது சிந்தை
மறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (10)

கந்த பதிக முற்றிற்று.

திருச்செந்தூர் முருகப்பிரான் மீது போற்றிமாலை.

கத்தனே போற்றி யாண்ட கருணையங் கடலே போற்றி
யந்தவா னிறத்தாய் போற்றி யறுமுகக் கணியே போற்றி
செந்திபி லமர்தாய் போற்றி சேவலங் கொடியாய் போற்றி
சந்தமா மாலிலாய் போற்றி சரவண பவனே போற்றி. (1)

தண்டையந் தாளாய் போற்றி சண்முக முடையாய்
போற்றி, கொண்டன்மான் மருகா போற்றி குமாரநா யக
னே போற்றி, யண்டர்கள் தலைவா போற்றி யருட்கட லமு
தே போற்றி, தொண்டர்க டுயர்தீர்த் தாளுஞ் சோதியே
போற்றி போற்றி. (2)

ஏகநா யகனே போற்றி யெங்குல நாதா போற்றி
வாகைவே லவனே போற்றி வள்ளிமா தவனே போற்றி
யாகுவா கனன்பின் வந்த வற்புதத் திருவே போற்றி
தோகைமே லிலங்கி யென்னைத் தொண்டுகொண் டாள்வாய்
போற்றி. (3)

தாருக னோடு சூரைத் தடிந்தவேற் கரனே போற்றி
வேரியங் கடம்பாய் போற்றி வேதநா யகனே போற்றி
கூருகிர்ப் புலித்தோல் பூண்ட கோவருள் குழகா போற்றி
தார்புனை புயனே போற்றி தண்ணரு ளமுதே போற்றி. (4)

செம்பொன்மா மலையே போற்றி செழுஞ்சுடர் மணியே போற்றி, யெம்பெருமானே போற்றி யெண்ணிய தருவாய் போற்றி, யம்புயா தனனைக் குட்டி யருஞ்சிறையடைத்தாய் போற்றி, சும்பமா முனிக்கு ஞானங் கொடுத்தருள் குரவா போற்றி. (5)

கண்ணிரு மணியே போற்றி கருத்துறு கவிப்பே போற்றி, யுண்ணிதை யுணர்வே போற்றி யுரைப்பரும பொருளே போற்றி, தண்ணிய வழிகே போற்றி சங்கரி தனயா போற்றி, புண்ணிய ருளமே பூத்த பூக்கனித் தருவே போற்றி. (6)

குருமணி விளக்கே போற்றி குகேசவே லவனே போற்றி, செருமலி யடிநாற் சென்றுத் தேவரை யளித்தாய் போற்றி, கருவளர் பிறனி யென்னுங் கடும்பிணி மருத்தே போற்றி, மருமலர்ப் பாத மென்மேல் வைத்தருள் வரதா போற்றி. (7)

எண்ணுதற் கெட்டா நின்ற வின்பவா ரிதியே போற்றி புண்ணிய முதலே போற்றி பொங்கருட் புனிதா போற்றி பண்ணுதை சுகமே போற்றி பாவல மரசே போற்றி தண்ணுதற் சாமி தந்த கடவுளே போற்றி போற்றி. (8)

ஐயனே போற்றி யென்னை யனித்தரு ளையே போற்றி
ஐயனே போற்றி சொன்ன சுருதிநா யகனே போற்றி
செய்யனே போற்றி யார நிருமுலை யுண்டாய் போற்றி
பொய்யுடை யோர்கள் காண்ப் பூரண போற்றி போற்றி.()

குழகனே குகனே போற்றி குமாரசற் குருவே போற்
றி, யழகனே யழிவே போற்றி யாதிரா யகனே போற்றி,
கழிபெருங் கருணை நோக்காற் கடையனை யாண்டாய் போ
ற்றி, மழகனி தனித்த தேவ மங்கைதன் மணுளா போற்றி.

சந்தனு சலத்திற் சீவ சாட்சியாய் நின்றாய் போற்றி,
சந்தரா போற்றி சைவர் தொழுந்தவக் கொழுந்தே போற்
றி, முந்தைவா னவர்கள் போற்ற முரண்பகை தொலைத்
தாய் போற்றி, யந்தமா திகளில் லானை யப்பனு ஷடையாய்
போற்றி. (11)

பன்னிரு தோளாய் போற்றி பங்கயத் தாளாய் போற்றி
முன்னொரு புலவ னுற்ற மொய்சிறை தவிர்த்தாய் போற்றி
கன்னல்வின் மதனும் பெண்மை காமுறு மழகா போற்றி
யென்வினை தவிர்த்தாய் போற்றி யிணையில்பே ரின்பே
போற்றி.] (12)

மன்றுணின் குடல் செய்யும் வள்ளல்பால் வந்தாய்
போற்றி, குன்றுகோ குடல் செய்யுங் குணப்பெருங் குன்
தே போற்றி, வன்றிறற் சூர்பின் வந்த மடங்கலை வதைந்
தாய் போற்றி, வென்றியே திகழும் வேற்கை விசாகனே
போற்றி போற்றி. (13)

அருவமு முருவு மாகி யநாதியாய் தின்றாய் போற்றி,
முருகனென் றோர்பேர் கொண்டு முனைத்தசெங் கரும்பே
போற்றி, பொருகயற் கண்ணி கொஞ்சம் பொற்புறு கிளி
யே போற்றி, வரகவி யருண வள்ளல் வண்புக முணிந்தாய்
போற்றி. (14)

சென்னியின் மகுட மாறுந் திகழ்தரு தேவே போற்
றி, கன்னியங் குறமா னுக்காக் கானவ னானாய் போற்றி,
சென்னவ னாகச் செங்கோல் செலுத்திய சேயே போற்றி
பொன்னணி கமல பாதம் பொருந்தவைத் தாள்வாய் போ
ற்றி. (15)

மருவிரி கடப்ப மாலை மலர்புயத் தழகா போற்றி, கரு
விடை யெனைக்க லந்து காத்தபே ரொளியே போற்றி,
பொருவறு புலவா போற்றி பூரணப் பொருளே போற்றி,
தருகிழ லுறைய வானோர் தம்மையாண் டளித்தாய் போ
ற்றி. (16)

செங்கையே லேந்தி யன்பர் தீவினை சிதைத்தாய் போற்றி
மங்கையோர் பாகம் வைத்த வரனருண் மணியே போற்றி
யங்கையின் மேவி நின்ற வழியிலா வமுதே போற்றி
செங்கழு லென்மேல் வைத்த தேவனே போற்றி போற்றி.

சச்சிதா னந்த மான தனிப்பரஞ் சுடரே போற்றி
யுச்சிமேற் புலவர் கொள்ளு மொளிர்மணி முடியே போற்
றி, பச்சைமான் முதல வாணோர் பயந்தொலைத் தளித்தாய்
போற்றி, கொச்சையேன் றனையு மாண்ட குமாவேள் போ
ற்றி போற்றி. (18)

மாதவ ருளத்தாய் போற்றி மாதுமை மைந்தா போற்றி
வதேனைச் சிறையில் வைத்த வேதநா யகனே போற்றி
பூதவான் படைக னோடு போந்துஞர்ப் பொடித்தாய்
போற்றி, போதமில் சிறிய னேற்கும் பூங்கழ றந்தாய்
போற்றி. (19)

அத்தியை யரிவை யாக வாக்கிய வரசே போற்றி
பத்திசா லன்பர் போற்றும் பாவணி பரனே போற்றி
முத்தின மலைகள் வீசி முரல்செந்தி முதலே போற்றி
மத்தூறு தயிரி னுள்ள மருகுறு தாள்ஷாய் போற்றி. (20)

சண்முக மணியே போற்றி சரவண பவனே போற்றி
தண்முக வருளே போற்றி சந்தனை மார்பா போற்றி
பண்முகத் தெழுந்த விற்பம் பதிதரு பயனே போற்றி
நின்முக மடங்கன் மாய்த் தகிப்புளே போற்றி போற்றி. (1)

செம்முக மாறு கொண்டு தேவர்க்கா வந்தாய் போற்றி
பைம்முகன் தனக்கு மோர்சொ லருள்சூரு பரனே போற்றி
தம்முனை யானை யாகத் தனிவரச் செய்தாய் போற்றி
மைம்மணி பொதில்சூழ் செத்தில் வள்ளலே போற்றி போற்றி

நின்மலா போற்றி யன்பர் நேயனே நிதியே போற்றி,
கன்மனக் கன்வர்க் கெட்டாக் காமரொண் கணியே போற்றி,
பொன்மலர்ப் புனிதப் பைந்தாட் பொருந்தவெற் கருள்வாய்
போற்றி, சொன்மனங் கடந்து நின்ற சுயஞ்செழுஞ் சுடரே
போற்றி. (23)

பொன்னில மாத ராசை பொருந்திடா தாள்வாய் போற்றி
யின்னிலம் கான னீரென் றெனக்கறி வருள்வாய் போற்றி
முன்னிலம் கன்பர்க் குற்ற மொய்வினை தவிர்ப்பாய் போற்றி
சொன்னலங் கனிந்த தூயோர் தொழுந்தவக் கொழுந்தே
போற்றி. (24)

தவப்பெருங் கடலே போற்றி சதுர்மதைப் பொருளே
போற்றி, யவப்பெரும் பவத்தில் வீழா தன்பரைக் காப்பாய்
போற்றி, யுலாபுற வாணோர் வேந்த னொன்றாய் செடுத்தாய்
போற்றி, நிவப்புறு புரினச் செந்தி னின்றநு னெந்தாய்
போற்றி. (25)

சேதுமே கடலே போற்றி தோகைவா கணனே போற்றி
யாதிமே யறிவே போற்றி யகிலகா ரணனே போற்றி
நீதியி னிலையே போற்றி நித்தனே சிமலா போற்றி
கோதிலாக் குணத்தோ ருள்ளங் கோதிலாக் கொண்டாய்
போற்றி. (26)

தந்தையுந் தாயு மாகித் தமிழனை யாண்டாய் போற்றி
னிந்தமா மலையை வென்ற மெய்த்தவன் கண்ணே போற்றி
யிர்தன நுதல்வேற் கண்ணு ரிழிமய ரொலேத்தாய் போற்றி
கொந்துலங் குழஞ்சூர்க் கும்பி குலைய குன்றே போற்றி

ஐயனே யரசே போற்றி யன்பருள் ளமுதே போற்றி [ற்றி
டொய்யனேன் புன்மை யெல்லாம் போக்கிய புனிதா போ
துய்யநான் மறையி னந்தந் துலங்கிய கடலே போற்றி
கையிலம் மாணே பேந்துங் கண்ணுதன் மதலாய் போற்றி. (27)

சோயிலாக் கொடியே னுள்ளங் கொண்டசெந் தேனே
போற்றி, தாயிலாக் குழவி போலச் சரவணத் தமர்தாய்
போற்றி, வோயிலாக் கியதோட்டெய்வ விளம்பிடி விருந்தே
போற்றி, சோயிலார் கொடிக ளாடுஞ் செந்திலந் தேவே
போற்றி. (29)

ஆக்கமு மறிவு மன்பு மனித்தெனை யாள்வாய் போற்றி
வாக்கொடு மனமுஞ் சொல்ல மதித்திடற் கரியாய் போற்றி
மாக்குரன் மதமா வியாணை வழிவந்த மணியே போற்றி
கொக்குல வடிவேற் செங்கைக் குருபரா போற்றி போற்றி.

போற்றிமாலை முற்றிற்று.

